

Ислom Нури

Аллоҳдан сўрайман, Унга тавба қиламан (Абу Довуд, Термизий ва Ҳоким ривояти). Аллоҳдан сўрайман, Унга тавба қиламан (Абу Довуд, Термизий ва Ҳоким ривояти).

1 - Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам айтдилар: Аллоҳга қасамки, мен бир кунда Аллоҳга етмиш мартадан зиёдроқ истиғфор айтиб, тавба қиламан. (Бухорий ривояти).

Аллоҳдан сўрайман, Унга тавба қиламан (Абу Довуд, Термизий ва Ҳоким ривояти). Аллоҳдан сўрайман, Унга тавба қиламан (Абу Довуд, Термизий ва Ҳоким ривояти).

2 - Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам айтдилар: Эй инсонлар! Аллоҳга тавба қилингиз! Албатта, мен бир кунда юз марта Унга тавба қиламан. (Муслим ривояти).

Аллоҳдан сўрайман, Унга тавба қиламан (Абу Довуд, Термизий ва Ҳоким ривояти). Аллоҳдан сўрайман, Унга тавба қиламан (Абу Довуд, Термизий ва Ҳоким ривояти).

3 - Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар: Кимки «Яккаю ёлғиз, барҳаёт ва абадий турувчи улуғ Аллоҳдан мағфират этишини сўрайман, Унга тавба қиламан», деб айтса, агар у жанг пайтида қочган бўлса ҳам Аллоҳ уни(нг гуноҳларини) мағфират қилади. (Абу Довуд, Термизий ва Ҳоким ривояти. Албоний саҳиҳ деган).

Аллоҳдан сўрайман, Унга тавба қиламан (Абу Довуд, Термизий ва Ҳоким ривояти). Аллоҳдан сўрайман, Унга тавба қиламан (Абу Довуд, Термизий ва Ҳоким ривояти).

4 - Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам айтдилар: Парвардигорнинг бандасига энг яқин вақти кечанинг охири қисмида бўлади. Ушбу соатда Аллоҳни зикр этувчилардан бўлишга қурбинг

етса, бўл! (Термизий, Насоий ва Ҳоким ривояти).

«...») : «...»

5 - Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам айтдилар: Банданинг Роббига энг яқин вақти унинг саждага бош қўйган вақтидир. Бас, дуони кўп қилингиз. (Муслим ривояти).

«...») : «...»

6 - Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам айтдилар: Қалбимни (хатунутиш) қоплаб олади ва мен Аллоҳдан бир кунда юз маротаба истиғфор сўрайман. (Чунки Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам зикрни, қурбат-яқинлик ҳосил қилишни ва ўзини текшириб-кузатиб туришни доимо зиёда этиб борар эдилар. Агарда баъзи вақтда уни ҳаёлларидан фаромуш этсалар, унутсалар, буни ўзлари учун гуноҳ деб билар ва истиғфор айтишга шошилар эдилар. - Ибн ал-Асир сўзи). (Муслим ривояти).